

**EIROPAS SAVIENĪBAS
PADOME**

**Briselē, 2009. gada 22. jūlijā
(OR. de, en)**

11971/09

DROIPEN 61

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs	<i>Nikolaus Obrovski</i> kungs, TI padomnieks, Austrijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā
Saņēmējs	Padomes Ģenerālsekretariāta ĢD H (Tieslietas un iekšlietas) ģenerāldirektors <i>Ivan Bizjak</i> kungs
Temats	Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju – paziņojuma vēstule

Delegāciju vajadzībām ir pievienota Austrijas paziņojuma vēstule.

Sūtītājs –

Austrijas pastāvīgā pārstāvniecība Eiropas Savienībā
30, avenue de Cortenbergh
B-1040 Brussels
Tel. – +32 2 2345-100 (komutators)
Fax – +32 2 2356-100
E-pasts – bruessel-ov@bmeia.gv.at

Kontaktpersona – *Nikolaus OBROVSKI* kungs

Tiešs telefons – +32 2 2345-269
Tiešs fakss – +32 2 2356-308
E-pasts – nikolaus.obrovski@bmeia.gov.at

Saņēmējs –

ģenerāldirektors *Jonathan Faull*
Eiropas Komisija
Tiesiskuma, brīvības un drošības ģenerāldirektorāts (*Justice, Freedom un Security DG*)
Rue de Luxembourg, 46
B-1049 Brussels

Brisele, 2009. gada 26. jūnijs

GZ 3.3.20/18/09

Temats – Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju paziņojums

Godātais priekšsēdētāja kungs!

Austrijas Pastāvīgā pārstāvniecība ar šo iesniedz pārskatu par īstenošanas noteikumiem un attiecīgiem tiesību aktiem, ar ko Austrijas valsts tiesībās ir transponēti pienākumi, ko uzliek Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju.

(Pieklājības frāze)
Pastāvīgā pārstāvja vārdā -
(paraksts)
Nikolaus OBROVSKI kungs
(Tieslietu atašejs)

Šīs vēstules kopija ir nosūtīta ģenerāldirektoram *Ivan Bizjak*, un e-pastā – *Sebastiano Tiné* (Departamenta vadītājam).

**Pārskaats par Padomes Pamatlēmuma 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par
noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju
īstenošanas noteikumiem**

Saskaņā ar Padomes Pamatlēmuma 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju (OJ L 68, 15.3.2005, p. 49) 6. panta 2. punktu līdz 2007. gada 15. martam dalībvalstīm ir jāpārsūta Padomes ģenerālsekretariātam un Komisijai noteikumi, ar ko tās savās tiesībās ir transponējušas pienākumus, ko uzliek attiecīgais pamatlēmums.

Ievērojot šo prasību, Austrijas Republika ar šo nāk klajā ar paziņojumu, ka pienākumi, kas Austrijai ir uzlikti ar minēto tiesību aktu, ir pilnībā ievēroti ar šādiem Austrijas tiesību aktiem –

Re 2. pants - konfiskācija –

Minētais pants satura ziņā atbilst 1. panta a) punktam Padomes Pamatlēmumā (2001. gada 26. jūnijs) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu identifikāciju, meklēšanu, iesaldēšanu, arestēšanu un konfiskāciju (kopā ar Eiropas Padomes Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas, meklēšanas, arestēšanas un konfiskācijas konvencijas 2. pantu).

Attiecīgie noteikumi Austrijas tiesībās ir īstenoti Kriminālkodeksa 20., 20.b un 26. pantā un Kriminālprocesa kodeksa 110. līdz 115. pantā, kā publicēts Austrijas Republikas *Oficiālajā Vēstnesī* Nr. I 2004/19 (vecā Kriminālprocesa kodeksa 143. un 144.a pants), un Kriminālprocesa kodeksa 443. līdz 446. pantā, un Izraidīšanas un tiesiskas palīdzības akta (*ARHG*) 64. līdz 67. pantā. Tā kā saskaņā ar Austrijas tiesībām konfiskācija neaprobežojas ar konkrētu līmeņu noziegumiem, 2. pantā ietverto prasību var uzskatīt par ievērotu.

Re 3. pants – Paplašinātas konfiskācijas pilnvaras –

3. pantā uzliktais pienākums Austrijas krimināltiesībās ir īstenots Kriminālkodeksa 20. un 20.b pantā, konkrēti tāpēc, ka Kriminālkodeksa 20. pantā nav runas par konkrētu noziedzīgu nodarījumu pastrādāšanu, bet toties tas ļauj atgūt iegūtos līdzekļus vienmēr, kad kriminālnozieguma vai tā pastrādāšanas dēļ ir iegūti labumi naudas izteiksmē. Tālab nav vajadzīgs, lai par tādiem noziegumiem būtu pieņemti tiesas spriedumi.

Turklāt kriminālkodeksa 20. panta 3. punktā noteikumi par noziedzīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu kļūst bargāki pret tādiem noziedzīgu nodarījumu pastrādātājiem, kas ir saņēmuši labumus naudas izteiksmē, būdami noziedznieku organizācijas vai teroristu apvienības biedri, gadījumos, ja ir aizdomas, ka labumi naudas izteiksmē ir gūti noziedzīgos nodarījumos, un ja nodarījumu pastrādātājs nevar uzrādīt pierādījumus to likumīgai izcelsmei.

Ja kādam piespriež cietumsodu, tad noziedzīgi iegūtus līdzekļus noteikti var atgūt; tas atbilst pienākumiem, ko uzliek pamatlēmuma 3. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts, kurā ir paredzēts, ka konfiskācija ir jāizmanto vismaz tad, "ja kādas valsts tiesa, balstoties uz konkrētiem faktiem, ir pilnīgi pārliecināta, ka attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgās darbībās, ko notiesātā persona veikusi laikā, pirms viņa ir notiesāta par 1. punktā minētu likumpārkāpumu ...".

Pienākumi, ko valstu tiesām uzliek 3. panta 2. punkts – būt "pilnīgi pārliecinātai", ka attiecīgais īpašums ir iegūts noziedzīgās darbībās, ir obligāti prasīts Austrijas tiesībās, lai atgūtu noziedzīgi iegūtus līdzekļus, un tas konkrēti atspoguļojas Kriminālkodeksa 20. panta 2. punktā.

3. panta 2. punkta c) apakšpunktā ietvertā prasība ir ievērota Kriminālkodeksa 20. panta 3. punktā.

Runājot par neobligātām prasībām 3. panta 3. punktā, var norādīt, kas saskaņā ar Kriminālkodeksa 20. panta 4. punktu, noziedzīgi iegūtus līdzekļus var atgūt ne tikai no kriminālnoziedzumu pastrādātājiem, bet arī no visām citām personām, kam noziedzīgā nodarījuma pastrādātājs var būt nodevis labumus naudas izteiksmē, ko viņi ir ieguvuši tādos noziedzīgos nodarījumos, un kas tādējādi ir tieši un nepamatoti ieguvīši bagātību. Tas arī attiecas uz gadījumiem, ja minētā trešā puse ir juridiska persona.

Re 4. pants – Tiesiskas aizsardzības līdzekļi –

Kriminālkodeksa 443. līdz 445.a pantā visām ieinteresētām pusēm ir paredzēti tiesiskas aizsardzības līdzekļi pret tiesu uzliktiem finanšu sodiem. Lēmumus par finanšu sodiem var apstrīdēt, iesniedzot apelācijas gan notiesātās puses vai tās personas labā, kas ir atzīta par atbildīgu, gan pret viņu, izņemot gadījumus, ja izmanto vienkāršotu lēmumu pieņemšanas procedūru saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 445.a pantu.

Attiecīgie noteikumi ir pievienoti šim dokumentam.

Federatīvais 1974. gada 23. janvāra likums par aktiem, par ko tiesai ir jāpieņem spriedums (Kriminālkodekss)

Kriminālkodeksa 20. pants – noziedzīgi iegūtu līdzekļu atgūšana

(1) Visām personām, kas

1. ir pastrādājušas aktus, par ko draud tiesa, un kuras tajos ir guvušas labumus naudas izteiksmē, vai arī
2. no tādu aktu pastrādāšanas, par ko draud tiesa, ir guvušas labumus naudas izteiksmē,

uzliek naudassodu par tādu summu, kas līdzinās tādā kārtā netaisnīgi iegūtās bagātības kopapjomam. Ja tādējādi iegūtās bagātības kopapjomu nevar noteikt, vai to var noteikt tikai ar nesamērīgām pūlēm, tiesa pēc saviem ieskatiem nosaka atgūstamo summu.

(2) Ja

1. noziedzīgā nodarījuma izdarītājs atkārtoti vai recidīvi ir pastrādājis noziedzīgus nodarījumus (17. pants), no tiem saņemot labumus naudas izteiksmē vai kā atlīdzību par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, un ja
2. noziedzīgo nodarījumu pastrādāšanas laikā viņš ir saņēmis vēl citus labumus naudas izteiksmē, par ko ir aizdomas, ka tie ir iegūti citos tāda paša tipa noziedzīgos nodarījumos, un kā likumīga izcelsme nav pierādāma, arī tādus labumus naudas izteiksmē ņem vērā, nosakot atgūstamās summas.

(3) Noziedzīgu nodarījumu pastrādātājiem, kas, darbodamies kādā noziedznieku organizācijā (278.a pants) vai teroristu apvienībā (278.b pants), ir saņēmuši labumus naudas izteiksmē, par ko ir aizdomas, ka tie ir iegūti kriminālnoziedzumos, un kuru likumīgo izcelsmi nevar pierādīt, uzliek naudassodu par summu, ko tiesa spriedumā atzīst par līdzvērtīgu tādējādi iegūtās bagātības apjomam.

(4) Visas personas, kas ir tieši un netaisnīgi iedzīvojušās bagātībā no tā, ka cits cilvēks ir pastrādājis aktus, par ko draud tiesa, vai no labumiem naudas izteiksmē, kuri viņiem ir piešķirti par tādu aktu pastrādāšanu, uzliek naudassodus par tādu summu, kas līdzinās tādā kārtā iegūtai bagātībai. Tādu naudassodu maksā arī jebkura juridiska persona vai partnerība, kas tādā kārtā ir ieguvusi bagātību.

(5) Ja persona, kas tādā kārtā tieši ir ieguvusi bagātību, vai beidzas kādas juridiskas personas vai partnerības, kura tādā kārtā ir tieši ieguvusi bagātību, tādējādi iegūto bagātību atgūst no to mantiniekiem, ja attiecīgā persona ir dzīvojusi vai pastāvējusi līdzekļu pārveduma laikā.

(6) Ja iedzīvojušies ir vairāk nekā viena persona, viņām uzliek naudassodus atkarībā no viņu iegūtās bagātības daļas. Ja attiecīgo daļu nevar noteikt, tiesa to nosaka tik lielu, cik uzskata par vajadzīgu.

Kriminālkodeksa 20.b pants – Atsavināšana

(1) Aktīvus, kuru īpašumtiesības ir kādai noziedznieku organizācijai (278.a pants) vai teroristu apvienībai (278.b pants), vai kas ir darīti pieejami vai uzkrāti kā teroristu finansēšanas līdzekļi (278.d pants), atsavina.

(2) Aktīvus, kas ir iegūti aktos, par ko draud tiesa, atsavina, ja par aktiem, kādos tie ir iegūti, draud tiesa arī saskaņā ar tās valsts tiesībām, kurā tas ir pastrādāts, bet uz ko neattiecas Austrijas krimināltiesības no 62. līdz 65. pantam.

Kriminālkodeksa 26. pants – konfiskācija

- (1) Īpašumu, ko lieto vai ir iecerējis lietot noziedzīga nodarījuma izdarītājs, lai pastrādātu kādu aktu, par ko draud tiesa vai kas ir radīts tādā aktā, konfiscē, ja īpašuma būtība to padara obligātu, lai novērstu tādu aktu pastrādāšanu.
- (2) Īpašumu nekonfiscē, ja persona, kam ir likumīgas tiesības uz to, likvidē tā būtību, konkrēti – likvidējot vai padarot neizmantojamas ierīces vai parametrus, kas atviegļina tādu aktu pastrādāšanu, par ko draud tiesa. Īpašumu, uz ko likumīgas tiesības ir personai, kas nav iesaistīta aktā, par ko draud sods, var konfiscēt tikai tad, ja attiecīgā persona nevar garantēt, ka to neizmanto tādu aktu pastrādāšanai.
- (3) Ar noteikumu, ka konfiskācijas nosacījumi ir ievēroti, īpašumu var konfiscēt arī tad, ja ne pret vienu cilvēku nevar sākt tiesas procesu vai notiesāt par tādu aktu pastrādāšanu, par ko draud tiesa.

1975. gada Kriminālprocesa kodekss (Austrijas Republikas Oficiālais Vēstnesis 1975/631, publicēts Austrijas Republikas Oficiālā Vēstnesī I 2007/109)

Kriminālprocesa kodeksa 110. pants – īpašuma pārņemšana tiesas turējumā

- (1) Īpašuma pārņemšana tiesas turējumā ir atļauta, ja tā šķiet vajadzīga
1. pierādījumu iegūšanai
 2. lai nodrošinātu privāttiesību prasības (367. pants), vai
 3. lai nodrošinātu nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu (Kriminālkodeksa 20. pants), atsavināšanu (Kriminālkodeksa 20.b pants), konfiskāciju (Kriminālkodeksa 26. pants) vai kāda cita likumīgi noteikta finanšu ordera īstenošanu.
- (2) Īpašuma pārņemšanu tiesas turējumā pavēl valsts prokuratūra un īsteno kriminālpolicija.
- (3) Kriminālpolicija ir tiesīga īpašumu nodot tiesas turējumā pēc savas ierosmes (109. panta 1. punkta a) apakšpunkts)
1. ja
 - (a) nevienam nav īpašumtiesību pār attiecīgo īpašumu,
 - (b) attiecīgais īpašums noziedzīgā nodarījumā ir atņemts cietušam,
 - (c) attiecīgais īpašums ir atrasts nozieguma vietā un ir izmantots vai var būt izmantots kriminālnozieguma pastrādāšanā, vai arī
 - (d) attiecīgam īpašumam ir maza vērtība vai to uz laiku var viegli aizstāt,
 2. ja tāda īpašuma turējums ir aizliegts (445.a panta 1. punkts),
 3. ja attiecīgo īpašumu ir izmantojusi persona, kas ir aizturēta 170. panta 1. punkta 1) pantā minēto iemeslu dēļ vai tas ir atrasts, pārmeklējot attiecīgo personu saskaņā ar 120. panta 1. punktu, vai arī
 4. gadījumos, kas minēti 4. pantā Padomes Regulai (EK) Nr. 1383/2003 (2003. gada 22. jūlijs) par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj dažas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas tādas tiesības (OV L 196/7, 02.08.2003).
- (4) Īpašuma pārņemšana tiesas turējumā pierādījumu iegūšanas vajadzībām (1. punkta 1) apakšpunkts) nav atļauta, un to noteikti atsauc pēc attiecīgās personas lūguma, ja pierādījumus var iegūt no attēliem, skaņu vai citādiem ierakstiem, vai no rakstītu dokumentu fotokopijām, vai arī no datorā apstrādātiem datiem, un ja nav iemesla uzskatīt, ka tiesas turējumā nodots īpašums vai oriģināla, tiesas turējumā nodota datu īpašuma kopijas būs jāizskata pašā tiesas procesā.

111. pants. (1) Visām personām, kam ir īpašumtiesības uz īpašumu vai aktīviem, ko ir paredzēts nodot tiesas turējumā, ir pienākums (93. panta 2. punkts) pēc kriminālpolicijas lūguma tos nodot vai citādi ļaut tiem nākt tiesas turējumā. Vajadzības gadījumā tādu pienākumu arī var īstenot, pārmeklējot personas vai rezidences vietas; tad attiecīgi piemēro 119. līdz 122. pantu.

(2) Ja informāciju, ko glabā datu nesējos, ir paredzēts nodot tiesas turējumā, attiecīgām personām ir jānodod piekļuve informācijai, un tā ir jānodod vai, ja to lūdz, ir jāizgatavo elektroniski datu nesēji parastā datu formātā. Viņiem ir jāļauj izgatavot arī rezerves kopiju informācijai, kas glabājas datu nesējos.

(3) Personām, kas nav apsūdzētas noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, pēc lūguma atlīdzina standartizmaksas un attiecīgas izmaksas, kas viņām ir bijis obligāti jāsedz tāpēc, ka citām pusēm ir atņemti dokumenti vai cits īpašums, kas noder par liecību, vai tāpēc, ka ir bijis jāizgatavo fotokopijas.

(4) Noteikti deklarāciju par īpašuma pārņemšanu tiesas turējumā nodod vai izdod attiecīgai personai vai nu uzreiz vai ilgākais 24 stundās, un tādas personas informē par apelācijas tiesībām (106. pants). Ja īpašumu pārņem tiesas turējumā, lai nodrošinātu lēmumu privāttiesības prasību gadījumā (110. panta 1. punkta 2) apakšpunkts), arī cietušo informē, līdzko tas ir iespējams.

112. pants. Ja persona, uz ko attiecas īpašuma pārņemšana tiesas turējumā, vai ir klāt brīdī, kad notiek rakstītu datu vai datu nesēju pārņemšana tiesas turējumā, iebilst, pamatojoties uz juridiski atzītu konfidencialitātes pienākumu, rakstiskiem datiem un datu nesējiem piešķir pietiekamu aizsardzību pret neatļautu atklāšanu vai grozījumiem, un iesniedz tiesā; pirms tam tos nedrīkst izskatīt. Tiesa izskata rakstiskos datus un datu nesējus, un pieņem lēmumu vai un ciktāl ir jāaizsargā, vai arī jāatdod attiecīgai personai. Visas sūdzības, ko ceļ pret tādiem lēmumiem, ir suspensīvas.

113. pants. (1) Īpašuma pārņemšana tiesas turējumā beidzas,

1. ja to atsauc kriminālpolicija (2. punkts),
2. ja to atsaukt pavēl valsts prokuratūra (3. punkts),
3. ja tiesa pavēl to arestēt.

(2) Kriminālpolicija informē valsts prokuratūru uzreiz vai ilgākais 14 dienās (100. panta 2. punkta 2) apakšpunkts), ja tā iepriekš nav atsaukusi īpašuma pārņemšanu tiesas turējumā saskaņā ar 110. panta 3. punktu, ja nav ievērotas attiecīgas prasības vai arī tādas prasības vairs nav spēkā. Tomēr informatīvu paziņojumu var pievienot vēlākam paziņojumam ar nosacījumu, ka tas nekaitēs būtiskām tiesas procesa vai personu interesēm, un ar noteikumu, ka tiesas turējumā nodotā īpašuma vērtība vai nu ir maza, vai arī uz to neattiecas neviena īpašumtiesības, vai uz to attiecas vispārējs īpašuma aizliegums (445.a panta 1. punkts). Runājot par 110. panta 3. punkta 5) apakšpunktu, kriminālpolicija darbojas saskaņā ar 2004. gada Ražojumu pirātisma likuma (Austrijas Republikas Oficiālais Vēstnesis I Nr. 56/2004) 3., 4. un 6. pantu.

(3) Valsts prokuratūra tiesai uzreiz lūdz to arestēt vai, ja prasības to arestēt nav piemērojamas vai arī vairs nav spēkā, liek atsaukt īpašuma pārņemšanu tiesas turējumā.

114. pants. (1) Kamēr nav pieņemts lēmums par arestu (115. panta 2. punkts), kriminālpolicija, un pēc tam valsts prokuratūra ir atbildīga par drošu tiesas turējumā nodotu īpašumu glabāšanu.

(2) Ja vairs nav spēkā iemesli ilgāk glabāt tiesas turējumā nodotu īpašumu, tad īpašums uzreiz nodod personai, no kā īpašumtiesībām to nodeva tiesas turējumā, ja vien attiecīgā persona skaidri nav tiesīga likumīgi pretendēt uz to. Tādos gadījumos īpašumu nodod personai, kam ir likumīgas tiesības uz to, vai arī, ja tāda persona nav skaidri identificējama, un bez nesamērīgiem pūliņiem viņu nevar identificēt, to deponē tiesas glabāšanā saskaņā ar Vispārējā civilt kodeksa 1425. pantu. Par visām tādām darbībām attiecīgas personas saņem informāciju.

Kriminālprocesa kodeksa – 115. pants arests

(1) Arests ir atļauts, ja ir paredzams, ka tiesas turējumā nodoto īpašumu

1. vajadzēs kā lietisku pierādījumu turpmākās tiesas prāvās,

2. ja uz to attiecas privāttiesības prasības (367. pants), vai arī

3. to izmantos, lai nodrošinātu tiesas orderi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu

(Kriminālkodeksa 20. pants), atsavināšanu (Kriminālkodeksa 20.b pants), konfiskāciju

(Kriminālkodeksa 26. pants) vai kādu citu juridiski paredzētu finanšu orderi, kā īstenošana citādi būtu apdraudēta vai nopietni kavēta.

(2) Tiesa pēc valsts prokuratūras lūguma uzreiz pieņem lēmumu par arestu.

(3) *Mutatis mutandis* piemēro 110. panta 4. punktu. Vajadzības gadījumā arests aprobežojas ar tajā minētiem dokumentiem un fotokopijām.

(4) Ja vien minētajā likumā nav norādīts kas cits, noteikumi par pagaidu pasākumu īstenošanas orderiem *mutatis mutandis* attiecas uz arestiem, ko izdara, izmantojot orderus, ar ko aizliedz sākt tiesvedību (*garnishee order*), vai aizliegumus pārdot vai ieķīlāt īpašumus (109. panta 2. punkta b) apakšpunkts).

(5) Nolēmumos, ar ko ir atļauti aresti, lai nodrošinātu tiesas orderus nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanai (Kriminālkodeksa 20. pants) vai atsavināšanai (Kriminālkodeksa 20.b pants) konkrēti norāda, cik lielu summu ir paredzēts atgūt vai atsavināt.

(6) Ja nav piemērojami nosacījumi par arestu – vai tie vairs nav piemērojami – vai arī tad, kad ir samaksāta saskaņā ar 5. punktu noliktā summa, valsts prokuratūra atsauc arestu, kad lietu sāk izskatīt tiesā.

III. Procedūras saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu, atsavināšanu un konfiskāciju

443. pants. (1) Ja vien šajā iedaļā nav norādīts kas cits, nolēmumā ir noteikumi par nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu, atsavināšanu, konfiskāciju un citiem finanšu orderiem (saistības, ko uzliek naudassodi, atsavināšanas konfiskācija un vērtību konfiskācija).

(2) Ja krimināltiesvedības rezultāti paši vai pēc izmeklēšanas beigām – nopietni nekavējot lēmuma pieņemšanu jautājumā par saistībām vai sodu, neļauj izstrādāt drošu nolēmumu par šo iepriekš, (1) punktā minēto finanšu orderi, orderi var atlikt, pieņemot īpašu lēmumu (445. un 445.a pants), ja vien orderis vairs nav pieļaujams, ņemot vērā attiecīgo aktīvu vai īpašuma būtību.

(3) Citos gadījumos, uz ko neattiecas 445.a pants, lēmumiem par finanšu orderiem ir tāds pats statuss kā lēmumiem par sodu, un tos var apstrīdēt, iesniedzot apelācijas gan notiesātās puses vai tās personas, ko uzskata par vainīgu, labā gan arī pret to (64. un 444. pants).

444. pants. (1) Galvenie tiesas procesi un nolēmumu pasludināšana var notikt, neesot klāt tai personai, kas ir atzīta par vainīgu (64. pants) – ar noteikumu, ka minētā persona ir pienācīgi aicināta uz galveno tiesas procesu (221. panta 2. punkts).

(2) Ja personas, kas ir atzītas par vainīgām, apliecina tiesības tikai pēc atsavināšanas vai konfiskācijas lēmuma stāšanās spēkā, viņiem ir trīsdesmit gadi, lai apliecinātu pretenzijas uz īpašumu vai uz tā pārdošanas cenu (408. pants) pret Federatīvo valdību, izmantojot civilus līdzekļus.

446.a pants. Ja vien nav norādīts kas cits, noteikumi par atsavināšanu garā attiecas uz saistībām par naudassodiem, atsavināšanas konfiskācijām, vērtību konfiskācijām un nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu.

445. pants. (1) Ja ir pietiekami iemesli uzskatīt, ka nosacījumi nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanai (Kriminālkodeksa 20. pants), atsavināšanai (Kriminālkodeksa 20.b pants) vai konfiskācijai (Kriminālkodeksa 26. pants) ir ievēroti, bet krimināltiesvedībā vai tiesvedībā, lai internētu kādā Kriminālkodeksa 21. līdz 23. pantā minētā iestādē, nav iespējams izdot nolēmumu, valsts prokuratūra nāk klajā ar neatkarīgu lūgumu uzlikt tādu finanšu orderi.

(2) Lēmumus par to, ko piemērot nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanā vai atsavināšanā pieņem neatkarīgi, pēc atklātas lietas izskatīšanas tiesā, kas ir bijusi uzskatāma vai ko joprojām uzskata par kompetentu izskatīt lietu un pieņemt spriedumus par noziedzīgo nodarījumu, kā sakarā ir paredzēts izdot orderi; ja tādas tiesas nav, lēmumus pieņem reģiona tiesa, kuras jurisdikcijā atrodas aktīvi vai īpašums. Reģionu tiesu lēmumus pieņem viens tiesnesis. Ja piesēdētāji ir pieņēmuši lēmumu par noziedzīgo nodarījumu, par ko ir jāizdod orderis, vai rezervējuši lēmumu (443. panta 2. punkts), vecākais tiesnesis ir vienīgais tiesnesis.

(3) Lēmumus par konfiskācijas lūgumiem parasti pieņem neatkarīgi, pēc atklātas lietas izskatīšanas, apriņķa tiesā, kuras jurisdikcijā ir pastrādāts noziedzīgais nodarījums (445.a pants); ja tādu tiesu nevar noskaidrot vai tā atrodas ārpus Austrijas, lēmumus pieņem tā apriņķa tiesa, kuras jurisdikcijā īpašums atrodas. Noteikumus par galveniem tiesas procesi apriņķa tiesā, kā arī 444 piemēro *mutatis mutandis*.

(4) Lēmumus var apstrīdēt, iesniedzot apelācijas gan attiecīgu personu interesēs, gan pret viņām saskaņā ar 463. līdz 468. pantu (489. pants); pēdējo 444. panta 1. punkta teikumu piemēro *mutatis mutandis*.

445.a pants. (1) Apriņķa tiesa par konfiskācijas lūgumiem var pieņemt neatkarīgus lēmumus, izskatījusi valsts prokuratūras un aizdomās turēto pušu liecības (444. pants), ja konfiscējamā īpašuma vērtība nav lielāka par EUR 1 000 vai vispār ir aizliegts to turēt īpašumā. Lietas izskatīšanu var izlaist, ja aizdomās turētā persona rezidē ārpus Austrijas, vai būtu vajadzīgi lieli administratīvi pūliņi, lai noskaidrotu viņa rezidences vietu.

446. pants. Ja līdz galvenam tiesas procesam nav ievērotas neatkarīgas procedūras prasības, lēmumus var pieņemt nolēmuma formā, attaisnojot apsūdzētos vai atsakot lūgumu viņus internēt kādā iestādē.

Federatīvais 1979. gada 4. decembra likums par izraidīšanu un tiesisku palīdzību krimināllietās (izraidīšanas un tiesiskas palīdzības likums)

Krimināllietās pieņemtu citu valstu lēmumu īstenošana – prasības, kas jāievēro

64. pants. (1) Tādu citu valstu tiesas lēmumu īstenošana vai īstenošanas turpināšana, ar ko ir uzlikti naudassodi vai piespriesti cietumsodi, preventīvi pasākumi vai a finanšu orderi, pēc otras valsts lūguma ir pieļaujama, ja –

1. citas valsts tiesas lēmums ir izdots saskaņā ar procedūru, kurā ir ievēroti Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantā ietvertie principi (Austrijas Republikas Oficiālais Vēstnesis Nr. 210/1958),
2. lēmums ir izdots, reaģējot uz aktu, par ko saskaņā ar Austrijas tiesībām draud tiesa,
3. lēmums nav izdots, reaģējot uz kādu 14. un 15. pantā minētu kriminālnozieģumu,
4. saskaņā ar Austrijas tiesībām vēl nav iestājies noilgums,
5. pret personu, kam ir adresēts citas valsts tiesas lēmums, vēl nav sāкта tiesas prāva, viņai nav skaidri piespriests sods vai viņa nav attaisnota, vai citādi Austrijā atbrīvota no atbildības par attiecīgo aktu.

(2) Īstenot citu valstu tiesas lēmumus, ar ko ir piespriesti sodi, vai preventīvus pasākumus ir pieļaujams vienīgi tad, ja notiesātā persona Austrijas pilsonis, pastāvīgi vai citādi rezidē Austrijā, un ir piekritis sprieduma īstenošanai Austrijā.

(3) Īstenot preventīvu pasākumu ir atļauts vienīgi tad, ja Austrijas tiesībās ir paredzēts kāds līdzīgs pasākums.

(4) Īstenot citas valsts tiesas lēmumus, ar ko ir uzlikti finanšu orderi, ir pieļaujams tikai tad, ja prasības iekasēt finanšu sodu, atgūt nelikumīgi iegūtus līdzekļus, atsavināt vai konfiscēt ir ievērotas saskaņā ar Austrijas tiesībām, un Austrijā vēl nav izdots attiecīgs orderis.

(5) Turklāt īstenot citas valsts tiesas lēmumu, ar ko ir uzlikts finanšu sods vai atgūti nelikumīgi iegūti līdzekļi, ir pieļaujami tikai tad, ja ir paredzams, ka atmaksājums notiks Austrijā, un attiecīgā persona ir nopratināta, ja ir iespējams kontaktēties ar viņu.

(6) Turklāt, īstenot citas valsts tiesas lēmumu ar ko uzliek galīgu atsavināšanu vai konfiskāciju ir pieļaujams vienīgi tad, ja īpašums vai aktīvi, uz ko attiecas lēmums, atrodas Austrijā, un attiecīgā persona ir nopratināta, ja ir iespējams kontaktēties ar viņu.

(7) Atgūtās finanšu sodu summas, atsavinātos aktīvus un konfiscēto īpašumu nodod Federatīvai valdībai.

Austrijas pieņemti īstenošanas lēmumi

65. pants. (1) Ja krimināllietās pieņemta citas valsts tiesas lēmuma īstenošana ir pārcelta, sodus, preventīvus pasākumus vai finanšu orderus, kas jāīsteno Austrijā, nosaka saskaņā ar Austrijas tiesībām, pienācīgi ņemot vērā tādējādi pasludinātos pasākumus. Atsavināšana, ko pavēl ar citas valsts tiesas lēmumu, arī Austrijā var īstenot kā atsavināšanu – ar noteikumu, ka nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšana notiek saskaņā ar Austrijas tiesībām.

(2) Pret personu, uz ko attiecas lēmums, īstenošanas pārcelšanas dēļ nedrīkst mazāk labvēlīgi kā tad, ja lēmumu īstenotu citā valstī.

(3) Kriminālkodeksa 38. un 66. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

66. pants. Federatīvā tieslietu ministrija kompetentām reģionu tiesām pārsūta lūgumus īstenot citu valstu lēmumus krimināllietās (67. panta 1. punkts). Ja lūguma saņemšanas laikā jau pastāv apstākļi, kas liedz pārcelt īstenošanu kāda 2. panta un 3. panta 1. punktā minēta iemesla dēļ, vai arī, ja lūgumu nevar izskatīt saskaņā ar tiesībām, federatīvais tieslietu ministrs uzreiz atsaka lūgumu. Jebkurā tiesas procesa stadijā federatīvais tieslietu ministrs pēc savas ierosmes vai pēc Pirmās instances tiesas lūguma var lūguma iesniedzējai valstij lūgt papildu dokumentāciju.

67. pants. (1) Reģiona tiesa, kā jurisdikcijas teritorijā attiecīgā persona pastāvīgi vai citādi rezidē, ir kompetenta pieņemt lēmumus par īstenošanas lūgumiem un spriedumu pielāgošanu, preventīviem pasākumiem vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanu. Ja nevar konkrētu reģiona tiesu identificēt kā kompetentu saskaņā ar šiem noteikumiem, par kompetentu uzskata Vīnes Reģiona krimināltiesu. Reģiona tiesa (Kriminālprocesa kodeksa 31. panta 5. punkts), kā jurisdikcijas teritorijā atrodas aktīvi vai īpašums, ir kompetenta pieņemt lēmumus par lūgumiem īstenot atsavināšanas vai konfiskācijas lēmumus.

(2) Federatīvais tieslietu ministrs lūguma iesniedzējai valstij dara zināmu lēmumu par pārcelšanas īstenošanas lūgumu saskaņā ar tādā sakarā izstrādātām procedūrām, un informē par tā īstenošanu.

(3) Kad sprieduma īstenošana vai preventīvs pasākums ir pārcelts, vairs nevar sākt kriminālvajāšanu par noziedzīgo nodarījumu, kā dēļ nolēmums ir pieņemts.

(4) Austrijas tiesības regulē nolēmumu īstenošanu, nosacītu atbrīvošanu un apžēlošanu.

(5) Īstenošana noteikti beidzas, ja saskaņā ar lūguma iesniedzējas valsts tiesībām beidzas soda vai preventīva pasākuma īstenojamības termiņš.
